

Ала дивацитѣ съвсѣмъ не могатъ безъ украса. Струва имъ се, че безъ разнитѣ висулки по тѣхъ не сж хубави. Па и европейцитѣ, които се броятъ образовани, не отбѣгватъ голѣмитѣ украшения. Много жени, момичета и дори мъже сж се отрупали съ безбройни скжпоцѣни прѣстени по рѣцѣтъ; на уши носятъ сребърни, златни, брилянтови обици, а по шия маргарни гердани, нанизи, огърлици. Едно врѣме, па и сега дивацитѣ изваждатъ жбитѣ на убить леопардъ, или събиратъ разни красиви черупки отъ морски миди, пробиватъ ги, нанизватъ ги на врѣвъ и ги окачватъ на врата си. Днешнитѣ наши прѣвзети дами носятъ горделиво огърлици отъ маргаръ и други скжпоцѣнни прѣдмети.

Ученитѣ хора и пжтешественицитѣ, които сж разгледали и изучили много народи, твърдятъ, че всичкитѣ наши украшения идатъ отъ дивашкитѣ врѣмена. Разбира се, днешнитѣ образовани народи вече не си дупчатъ тѣлото (освѣнъ ушитѣ), не си червятъ ноктитѣ, като кадѣнитѣ и циганкитѣ, макаръ нѣкои да си каносватъ коситѣ; не си дератъ кожата да изкарва друга, макаръ множко да се червисватъ, бѣливатъ и пудрятъ. Ала все пакъ и днесъ у насъ се срѣща смѣсъ отъ сегашни и стари вкусове. Напр. бай Ганю налага цилиндръ, а носи червенъ поясъ прѣзъ кръста; облѣкълъ фракъ или рединготъ, а оставилъ ботуши на нозѣ. Такова силно желание да се поевропейчва човѣкъ най-много се забѣлѣзва у негритѣ.

Щомъ нѣкой отъ тѣхъ се запознае съ европейцитѣ и се научи горѣ-долу да чете, пиши или говори английски, френски или нѣмски, ето го господинътъ нахлупилъ цилиндръ на глава, обулъ лачени чепици и навирилъ пура да пуши, безъ да об-